

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120425126
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6120425126.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: T. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX A, P. I., právne zastúpeného advokátom JUDr. Gáborom Szárazom, so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému: Eco Energy Point s.r.o., so sídlom Popradská 670/17, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 48 050 164, právne zastúpenému AK Peter Čabák, s.r.o., so sídlom Rázusová 13, 040 01 Košice, IČO: 51 336 448, o zaplatenie 16.970,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8C/2/2021-114 zo dňa 04.04.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 16 970 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16 970 eur od 10.10.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa v upomínacom konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica domáhal podanou žalobou voči žalovanému zaplatenia sumy 16.970,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 10.10.2020 do zaplatenia. V dôvodoch žaloby uviedol, že so žalovaným uzavrel ústnu bezúročnú pôžičku vo výške 101.360,- eur, ktorú žalovaný účtuje v podvojnom účtovníctve v hlavnej knihe na účte XXXXX. Žalobca výzvou na vrátenie pôžičky, vydanie vecí a zdržanie sa porušovania autorských práv zo dňa 30.09.2020 okrem iného vyzval žalovaného na vyplatenie zostávajúcej časti nesplatennej pôžičky vo výške 18.660,- eur v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Predmetnú výzvu žalovaný prevzal dňa 02.10.2020. Na túto výzvu žalobca reagoval výzvou na vrátenie pôžičky - akceptácia návrhu na uzatvorenie dohody o ukončení zmluvy o pôžičke zo dňa 08.10.2020, v ktorej žalovaný uviedol, že žalobcom zaslaný návrh akceptuje v plnom rozsahu a bez výhrad a vyjadruje svoj súhlas s ukončením zmluvy o pôžičke s tým, že povinnosť vrátiť nesplatenú časť pôžičky nastane dňom 09.10.2020, t.j. 7. dňom od prijatia návrhu žalobcu. Zároveň však žalovaný poukázal na rozpor v evidencii nesplatennej časti pôžičky, ktorá podľa žalovaného činí 35.590,- eur. Žalovaný teda nepopiera, že mu žalobca poskytol pôžičku, rozdiel vidí iba v nesplatennej časti pôžičky. Na úhradu pôžičky vrátil žalovaný žalobcovi sumu 84.390,- eur, zvyšná časť nesplatennej pôžičky predstavuje 16.970,- eur.

Voči Okresným súdom Banská Bystrica vydanému platobnému rozkazu sp.zn. 5Up/1516/2020 z 10.12.2020, ktorým bolo žalobe v celom rozsahu vyhovie, podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému zanikla z dôvodu jednostranného zápočtu, ktorý vykonal žalovaný vzhľadom na existenciu vzájomných pohľadávok v zmysle § 580 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalovaný mal voči žalobcovi pohľadávku vo výške 35.590,- eur, ktorú nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od postupcu NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO so sídlom Popradská 17/670 Stará Ľubovňa, IČO: 36 477 494. Postupca oznámil listom zo dňa 09.10.2020 postúpenie pohľadávky voči T. S. dlžníkovi, čím bol dlžník, t.j. žalobca, povinný plniť žalovanému. Žalovaný mal voči žalobcovi záväzok zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej v ústnej forme a následne v písomnej forme uskutočneného Uznania dlhu a dohody o zaplatení dlhu zo dňa 23.10.2017. Žalobca vyzval listom zo dňa 30.09.2020 žalovaného na vrátenie pôžičky v zostávajúcej výške, ktorej splatnosť však k 30.09.2020 nenastala. Napriek uvedenému žalovaný akceptoval uvedenú výzvu ako návrh dohody na ukončenie zmluvy o pôžičke, s čím súhlasil. K uvedenému dňu evidoval žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi vo výške 35.590,- eur. Splatnosť záväzku žalovaného voči žalobcovi nastala dňom 09.10.2020. Nakoľko žalovaný nadobudol od postupcu pohľadávku voči žalovanému, dňom 09.10.2020, došlo k stretu vzájomne sa kryjúcich pohľadávok žalobcu a žalovaného, v dôsledku čoho vykonal žalovaný jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok vo výške 35.590,- eur, čím pohľadávka žalobcu aj žalovaného zanikli. Žalovaný po započítaní záväzku neeviduje žiaden ďalší záväzok voči žalobcovi z titulu zmluvy o pôžičke. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval žalobu za nedôvodnú pre neexistenciu záväzku žalovaného voči žalobcovi.

Žalobca v reakcii na tvrdenia žalovaného uvedené v odpore uviedol, že postúpenie pohľadávky z postupcu NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO považuje za neakceptovateľné, účelové a v rozpore so zákonom. Žalovaný síce predložil oznámenie o jednostrannom zápočte vzájomných pohľadávok podľa § 580 Občianskeho zákonníka zo dňa 10.10.2020, avšak toto oznámenie bolo žalobcovi doručené až dňa 29.12.2020. Taktiež sa žalovaný v odpore odvoláva na zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.09.2020, avšak túto nepredložil. Postúpená pohľadávka je podľa jeho názoru fiktívnou pohľadávkou. Zároveň žalobca poukázal na to, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, o akú pohľadávku ide a z akého právneho titulu vznikla.

Súd prvej inštancie, oboznámiac sa so skutkovými tvrdeniami strán sporu a po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca uzavrel so žalovaným ústne zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičal žalovanému bezúročne sumu 101.360,- eur. Podľa predložených výpisov z účtu a obrátov z nich vyplývajúcich žalovaný uhradil do dňa podania žaloby na pôžičku celkovo sumu 84.390,- eur. Žalobca vyzval listom zo dňa 30.09.2020 žalovaného na vrátenie zvyšku pôžičky vo výške 18.600,- eur do 7 dní od doručenia výzvy, ktorá bola žalovanému doručená dňa 02.10.2020. Žalovaný akceptoval túto výzvu ako dohodu o ukončení zmluvy o pôžičke, v dôsledku čoho akceptoval svoju povinnosť vrátiť zvyšok pôžičky dňa 09.10.2020 (t.j. 7. deň po doručení výzvy žalobcu). Dňa 30.09.2020 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky č. XXXXXXXX medzi postupcom NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO a postupníkom Eco Energy Point s.r.o., podľa ktorej predmetom zmluvy je postúpenie pohľadávky postupcu vo výške 35.590,- eur s príslušenstvom voči dlžníkovi: T. S. (t.j. žalobca), ktorá predstavuje časť pohľadávky postupcu voči dlžníkovi v celkovej výške 171.023,- eur, ktorá vznikla na základe uskutočnených neoprávnených platieb zo strany postupcu na účet dlžníka v období od 08.01.2020 do 18.06.2020. Postúpenie pohľadávky bolo bezodplatné. NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO vyhotovilo dňa 09.10.2020 listinu označenú ako Oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorú adresovalo žalobcovi, ktorou mu oznámilo postúpenie pohľadávky z bezdôvodného obohatenia vo výške 35.590,- eur na žalovaného. Podľa tvrdenia žalobcu toto oznámenie mu bolo doručené e-mailom, poštou až dňa 29.12.2020. Žalovaný dňa 10.10.2020 vyhotovil oznámenie o jednostrannom zápočte vzájomných pohľadávok podľa § 580 Občianskeho zákonníka, v ktorom uviedol, že započítava pohľadávku, ktorú nadobudol postúpením od NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO voči žalobcovi s pohľadávkou žalobcu voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke vo výške 35.590,- eur.

Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaných dôkazov dospel k záveru, že nárok žalobcu bol dôvodný, sporným nebolo uzavretie ústnej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej žalobca žalovanému požičal sumu 101.360,- eur. Žalovaný akceptoval výzvu žalobcu na vrátenie zvyšku nesplatennej pôžičky, k splatnosti tohto zvyšku pôžičky došlo k 09.10.2020. Tvrdenie žalovaného o započítaní jeho záväzku na zaplatenie zostatku pôžičky s pohľadávkou, ktorú mal podľa vlastného tvrdenia nadobudnúť žalovaný od subjektu NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, nemal za preukázané. Súd uviedol, že žalovaný na námietku žalobcu o fiktívnosti takejto postúpenej pohľadávky nenavrhol žiadne dôkazy, aj keď podľa článku III. bod 5 Zmluvy o postúpení pohľadávky boli žalovanému odovzdané doklady preukazujúce existenciu postupovanej pohľadávky. Podľa súdu prvej inštancie uviedol skutočnosť, že niekto vyhotoví zmluvu o

postúpení pohľadávky, v ktorej uvedie, že ide o neoprávnené platby voči dlžníkovi ešte nepreukazuje, že ide skutočne o neoprávnené platby a že ide o nejakú pohľadávku veriteľa; skôr sa javí, že išlo o účelové postúpenie pohľadávky, ktorej „neoprávnenosť“ bola iba výsledkom rozhodnutia alebo domniek postupcu NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO bez toho, aby túto neoprávnenosť potvrdil aj príslušný orgán. Konštatoval, že žalovaný nijako nepreukázal kedy táto neoprávnená pohľadávka voči žalobcovi bola mu oznámená a kedy nadobudla splatnosť. V tejto súvislosti poukázal na § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

Súd prvej inštancie uzavrel, že vzhľadom na zistené skutočnosti a nepreukázanie vzniku a najmä neoprávnenosti (zrejme oprávnenosti - pozn. odv. súdu) pohľadávky, ktorá bola najskôr postúpená žalovanému a následne započítaná voči žalobcovi, vyhodnotil žalobou uplatnený nárok na vrátenie zvyšku pôžičky ako dôvodný a preto žalobe vyhovel, vrátane nároku na úrok z omeškania.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 657, § 581 ods. 2, § 517 ods. 1, 2.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP, vychádzajúc z úspechu žalobcu vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) Civilného sporového poriadku.

Žalovaný poukázal na to, že podľa jeho názoru, vychádzajúc zo zápisnice o pojednávaní 02.03.2022 a výsluchu žalobcu, v kontexte s dôvodmi uvedenými v rozsudku, má za to, že odôvodnenie rozsudku nereflektuje skutočnosti, ktoré odzneli na pojednávaní, rozhodnutie je nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené a považuje ho za tendenčné. Čo sa týka záveru súdu k postúpeniu pohľadávky, poukázal na to, že podľa jeho názoru vo všeobecnosti na platnosť postúpenia nemá vplyv skutočnosť či postúpenie bolo alebo nie oznámené. Neoznámenie postúpenia pohľadávky nie je dôvodom neplatnosti. Neoznámenie postúpenia znamená len to, že dlžník je povinný plniť pôvodnému veriteľovi, čo vyplýva z ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Sám žalobca na pojednávaní 02.03.2022 uviedol, že postúpenie mu bolo oznámené e-mailom, čo je v rozpore s konštatovaním súdu, že žalovaný nepreukázal, kedy bola pohľadávka voči žalobcovi oznámená (žalobca poprel, že by mu postupca niekedy oznámil, že eviduje voči nemu nejakú pohľadávku a kedy nadobudla splatnosť). Podľa žalovaného nie je potrebné najprv oznamovať postúpenie pohľadávky a až následne vykonať zápočet. Oznamovanie o postúpení pohľadávok nemá dopad na platnosť postúpenia. Samotný Občiansky zákonník ráta s účinnosťou postúpenia pohľadávok ku dňu účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, resp. v neskorší termín, ktorý si zmluvné strany dohodli. Podľa žalovaného z právneho hľadiska je prípustná situácia, kedy jedným úkonom sa oznámi aj postúpenie pohľadávok a zároveň sa vykoná aj započítanie pohľadávok.

Pokiaľ súd v rozsudku uviedol, že žalovaný ani na námietku žalobcu, ktorý namietal fiktívnosť pohľadávky a do pojednávania ani netvrdil o aké neoprávnené platby by malo ísť a k tejto otázke ani nenavrhol žiadne dôkazy, poukázal na zápisnicu z pojednávania kde na otázky právneho zástupcu žalovaného z akého právneho titulu mu v dňoch 08.01.2020, 10.02.2020, 09.03.2020 a 15.04.2020 NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO uhradilo sumu vždy 4.050,- eur, teda spolu 16.200,- eur. Uviedol, že išlo o úhrady vyplývajúce z dohody o urovnaní. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že sú to platby, ktorými sa žalobca bezdôvodne obohatil na úkor družstva NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO. Túto pohľadávku následne NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO v časti 35.590,- eur postúpilo žalovanému a ten ju započítal s uplatneným nárokom žalobcu. Toto vyjadrenie právneho zástupcu konajúci súd vôbec nezobral do úvahy a s týmto tvrdením sa nevysporiadal. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozsudku konštatoval, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, poukázal na to, že práve žalobca je tou stranou sporu, ktorá neunesla dôkazné bremeno keďže mnoho otázok v konaní je stále sporných, čo je na ťarchu samotného žalobcu a nie žalovaného. Keďže žalobca sa domáha svojho nároku súdnou cestou, na jeho strane je dôkazné bremeno aby preukázal ním uplatňovaný nárok. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu zopakoval, že v spore bolo nepochybne preukázané, že postupca nedoručil na adresu trvalého pobytu oznámenie o postúpení pohľadávok, aj keď v zmluve o postúpení pohľadávky je uvedené, že postupca toto oznámenie o postúpení dlžníkovi zašle. Pravdivým nie je ani to, že by takéto oznámenie bolo doručované právnemu zástupcovi žalobcu. Čo sa týka zmluvy o postúpení pohľadávok, postupca, NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, nikdy nemal pohľadávku voči žalobcovi vo výške

171.023,- eur, z ktorej údajne postúpil žalovanému časť vo výške 35.590,- eur, ktorá mala byť údajne následne jednostranným právnym úkonom započítaná. Poukázal na to, že postupca je 100 %-ným jediným spoločníkom spoločnosti postupníka, teda daná zmluva o postúpení pohľadávky by mala byť predmetom transferového ocenenia audítorom. NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO v roku 2020 auditovanú účtovnú závierku nemá. Takéto údajné postúpenie pohľadávky je nesporne fiktívne a dokonca nie je ani zúčtované. Žalovaný počas celého sporu nedokázal preukázať legitímny vznik údajnej pohľadávky družstva NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO voči žalobcovi. Daná spoločnosť o vzniku takejto údajnej pohľadávky žalobcu nielenže neinformovala, ale žalobcovi žiadnym spôsobom neoznámila, preto pohľadávka družstva NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO nemohla ani vzniknúť a následne nemohla byť platne čiastočne postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z 30.09.2020 na žalovaného. Oznámenie o postúpení pohľadávky platne žalobcovi doručené nebolo. Žalovaný v spore nielenže nepreukázal dôvodnosť postúpenej pohľadávky, či je skutočná, nesporná a ide o údajnú pohľadávku z neoprávnených platieb žalobcu ako dlžníka s finančnými prostriedkami, ktoré mu boli zverené postupom NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, ale samotné rozhodnutie o údajných neoprávnených platbách, ktoré mali byť pôvodom predmetnej postupovanej pohľadávky na žalovaného, vykonalo neplatné predstavenstvo družstva NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa z 05.05.2021 sp.zn. 5Cb/5/2020 v spojení s opravným uznesením zo 17.05.2021 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo 17.02.2022 sp.zn. 5Cob/38/2021. Dané rozhodnutie neplatného predstavenstva družstva, ako aj podpis neplatného predstavenstva družstva NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO v mene družstva na samotnej zmluve o postúpení pohľadávky z 30.09.2020 sa považuje za absolútne neplatný právny úkon, a teda je nesporné, že údajná pohľadávka, ktorú žalovaný nadobudol daným postúpením a ktorú údajne započítal s pohľadávkou žalobcu, vznikla neplatne. Žalobca uviedol, že nielen na pojednávaní, ale predžalobným návrhom namietal spornosť pohľadávky v celom rozsahu, dal aj trestné oznámenie, o ktorom doposiaľ vyšetrovateľ koná. K vyjadreniu pripojil rozhodnutia súdov, na ktoré poukázal.

Následne žalobca súdu zaslal písomnosť, ktorú NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO malo adresovať na vedomie súdu prvej inštancie 09.05.2022 označenú ako späťvzatie opravného prostriedku, z ktorého má vyplývať, že NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO s poukazom na rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 5Cb/5/2020 a potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Cob/38/2021, ktorým bolo určené, že neplatná bola náhradná členská schôdza družstva NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO 21.12.2019 ako aj všetky prijaté uznesenia, preto dáva pokyn dcérskej spoločnosti Eco Energy Point s.r.o. vystupujúcej v konaní ako žalovaný na späťvzatie všetkých podaných opravných prostriedkov, ktoré podal splnomocnený advokát na neoprávnený pokyn konateľa. Podaný opravný prostriedok týmto NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO ruší a konateľ je povinný bezodkladne danú skutočnosť oznámiť súdu keďže ide o vôľu jediného vlastníka spoločnosti.

Na predmetné podanie žalovaný, cestou svojho právneho zástupcu, reagoval tak, že doposiaľ nedošlo k predloženiu žiadneho platného dokumentu, ktorým by bola odvolaná plná moc na zastupovanie žalovaného. Splnomocnenie na zastupovanie bolo podpísané konateľom N.. G. S., ktorý je konateľom žalovaného od 24.04.2015. Konanie členskej schôdzy z 21.12.2019 nemá žiaden dopad na funkciu konateľa N.. G. S.. Pokiaľ žalobca predložil súdu dokument s názvom odvolanie plnej moci, pričom tento dokument sa týka právneho subjektu NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, ide o subjekt s IČO: 36 477 494 a nie subjekt žalovaného v tomto konaní. K predmetnému podaniu bol pripojený aj výpis z Obchodného registra žalovaného z 23.05.2020 kde jedným zo zapísaných konateľov je aj N.. G. S., pričom v mene spoločnosti koná konateľ samostatne; žalobca v reakcii na predmetné podanie zaslal súdu písomnosť, v ktorej uviedol, že má za to, že žalovaný nemohol platne a včas podať opravný prostriedok a rozsudok nadobudol už právoplatnosť.

Žalovaný následne zopakoval, že v spise sa nenachádza žiadny dokument o späťvzati podaného opravného prostriedku zo strany žalovaného. NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO účastníkom konania nie je.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou, právne zastúpenou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne uvedené

do uplynutia odvolacej lehoty (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 25.01.2023 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalovaného, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení, tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci, o tom, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávnym procesným postupom znemožnil strane uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05).

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením má odvolací súd za to, že sú dané predpoklady preto aby sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie. Odvolací súd si osvojuje náležité a presvedčivé odôvodnenie zo strany súdu prvej inštancie, na ktoré poukazuje a len na zdôraznenie správnosti rozsudku v súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP):

7. Predmetom konania je nárok žalobcu na vrátenie zostatku sumy, ktorú podľa žalovaným nespochybného tvrdenia, poskytol žalovanému, čo žalovaný ani nespochybnil, pričom už v odpore voči súdom vydanému platobnému rozkazu potvrdil, že mal voči žalobcovi záväzok zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej v ústnej forme a akceptoval požiadavku žalobcu na vrátenie pôžičky v zostávajúcej výške napriek tomu, že jej splatnosť nenastala. Výzvu na vrátenie pôžičky akceptoval ako návrh dohody na ukončenie zmluvy o pôžičke, pričom splatnosť jeho záväzku voči žalobcovi nastala dňom 09.10.2020. Pri nespornosti tej skutočnosti, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah zo zmluvy o pôžičke, nespornosti zostatku sumy, ktorá mala byť ako pôžička vrátená a času, do ktorého malo k vráteniu požičanej sumy dôjsť, bolo na žalovanom, ktorého obrana mala spočívať v tom, že pôžičku riadne a včas v celom rozsahu vrátil, svoje tvrdenie preukázať keďže povinnosť tvrdenia je priamo spojená s dôkazným bremenom, neunesenie ktorého znamená neúspešnosť v spore. Vo všeobecnosti platí, že predmet dôkazného bremena sa odvíja od charakteru uplatneného nároku. V posudzovanej veci žalobca tvrdil, že žalovaný mu požičané peňažné prostriedky nevrátil, jeho tvrdenie bolo negatívnym skutkovým tvrdením, pre ktoré platí tzv. negatívna dôkazná teória, pri ktorej sa vychádza z toho, že nie je možné od strany sporu žiadať preukázania reálnej neexistencie určitej právnej skutočnosti. Vtedy dochádza k preneseniu dôkazného bremena na protistranu, v danom prípade na žalovaného, aj napriek tomu, že ide o tvrdenie žalobcu. Žalovaný musí vtedy preukázať, že plnenie, nerealizovanie ktorého sa tvrdí, zrealizoval. Pri tvrdení toho, že zo záväzkového vzťahu, zmluvy o pôžičke, nebola požičaná suma vrátená, musí teda osoba, ktorá má požičanú sumu vrátiť, preukázať, že ju zaplatila. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že pôžička bola zaplatená sa teda presúva na toho, o kom sa tvrdí a preukazuje, že zaplatiť mal a nezaplatil, na protistranu.

V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

8. Žalovaný mal za rozhodujúci dôkazný prostriedok, svedčiaci o tom, že si splnil svoju povinnosť zo zmluvy o pôžičke vrátením požičanej sumy vo výške a v lehote ako sa so žalobcom dohodol, započítací úkon, ktorý je v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka jedným zo spôsobov zániku vzájomných (kompenzabilných) pohľadávok dlžníka a veriteľa. V prípade, že nejde o započítanie dohodou, ale o jednostranné započítanie, platí, že sa nevyžaduje žiadna súčinnosť druhého z účastníkov záväzkového vzťahu, zánik pohľadávky nastáva bez ohľadu na jeho vôľu. Subjekt, ktorý jednostranne započítava, sám určuje, ktorá pohľadávka, prípadne do akej výšky, bude započítaná. Tiež určuje, proti ktorej pohľadávke svojho dlžníka bude jeho dlh započítaný. Kompenzačný prejav jednej zo strán má účinky spätne k okamihu stretu oboch pohľadávok, okamihom splatnosti neskoršej z nich. Splatnosť, pohľadávka, pritom znamená existenciu povinnosti dlžníka pohľadávku uspokojiť. Nie je možné splatnosť zamieňať s existenciou či neexistenciou keďže neexistujúca pohľadávka splatnou byť nemôže. Zákon, § 581 ods.

1, 2 Občianskeho zákonníka, výslovne upravuje pohľadávky, proti ktorým nie je započítanie prípustné. Z ustanovenia § 581 ods. 2 veta druhá výslovne vyplýva, že proti splatnej pohľadávke nie je možné započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatnou.

9. Zo spisu vyplýva, že žalovaný, na ktorého prešlo dôkazné bremeno vo vzťahu k jeho tvrdeniu o existencii jeho pohľadávky voči žalobcovi a v prípade preukázania jej existencie aj bremeno preukázania jej splatnosti, toto bremeno, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, neuniesol. Súdu síce predložil zmluvu o postúpení pohľadávky č. XXXXXXXX datovanú dňom 30.09.2020, nepredložil však súdu doklady, ktoré by mali preukazovať existenciu postupovanej pohľadávky napriek tomu, že podľa tejto zmluvy mal nimi disponovať už v deň jej podpisu t.j. 30.09.2020. Ak by aj tieto doklady existovali a preukazovali skutočnosti nasvedčujúce relevantnosť existencie pohľadávok, nie je zrejmé a zo zmluvy ani nevyplýva to, že by malo ísť o pohľadávky splatné. Z § 581 ods. 2 veta druhá pritom vyplýva, že proti splatnej pohľadávke nie je možné započítať pohľadávku, ktorá splatnou ešte nie je.

V zhode so záverom súdu prvej inštancie aj odvolací súd má za to, že žalovaný v konaní neuniesol bremeno dôkazu, ktoré ho zaťažovalo. Ak súd prvej inštancie žalobe vyhovel, jeho rozhodnutie zodpovedá výsledkom ne/aktivity žalovaného.

10. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako rozsudok vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, majúc za to, že pre rozhodnutie o odvolaní boli podstatné tie skutkové okolnosti, ktoré existovali v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku).

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %. Výška trov bude kvantifikovaná súdom prvej inštancie osobitným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.